

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 65.682 van 27 maart 1997
in de zaak A. 70.453/IV-16.059.**

In zake : Martine JORDENS,
wonende te BROECHEM,
Kapelstraat 39

tegen :

de provincie ANTWERPEN.

D E R A A D V A N S T A T E, I V e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Martine JORDENS op 23 augustus 1996 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :
"de beslissing van onbekende datum van de Inrichtende Macht van de Hogeschool van de Provincie Antwerpen, aan verzoekster ter kennis gebracht dd. 03.07.1996, waarbij een einde werd gesteld aan haar opdracht als praktijk-lector stagebegeleiding om reden dat zij m.i.v. 01.01.1996 niet in dienst kan blijven in dat ambt aan de genoemde Hogeschool, vermits zij niet in het bezit is van het vereiste bekwaamheidsbewijs, en waarbij tevens beslist werd dat zij haar dienst als opvoeder-huis-meester herneemt";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 oktober 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 oktober 1996, op welke datum de zaak tot de terechtzitting van 12 november 1996 is uitgesteld, waarna ze dan in afwachting van de neerlegging van een nieuw verslag van de bevoegde eerste auditeur voor onbepaalde tijd is uitgesteld;

Gezien het nieuwe verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gezien de "Nota na Verslag van het Auditoraat" van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 3 februari 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 februari 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor verzoekster, en van Bestuurssecretaris A. LOCKEFEER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat uit het dossier van de zaak blijkt dat de reden waarom aan verzoekster het bezit van het vereiste bekwaamheidsbewijs werd ontzegd, is dat het bekwaamheidsbewijs dat zij bezit het diploma van psycho-technicus is, dat dit een diploma van hoger onderwijs van het korte type voor sociale promotie (HOKTSP) is en dat geen enkel zodanig diploma toegang verschaft tot een betrekking in het niet-universitair hoger onderwijs aangezien daarvoor alleen diploma's behaald na een opleiding met volledig leerplan in aanmerking worden genomen en diploma's HOKTSP diploma's zijn behaald na een opleiding met beperkt leerplan;

2. Overwegende dat om verzoekster het bezit van het vereiste bekwaamheidsbewijs te ontzeggen de verwerende partij verwijst naar het besluit van 12 juni 1995 van de Vlaamse regering tot gelijkstelling van bekwaamheidsbewijzen met de bekwaamheidsbewijzen die toegang geven tot de ambten van het onderwijzend personeel van de hogescholen, hierna te noemen het gelijkstellingsbesluit;

Overwegende dat dit besluit als volgt gesitueerd moet worden in de op deze zaak te betrekken regelgeving : artikel 128 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, hierna te noemen het Hobu-decreet, stelt als minimaal vereist bekwaamheidsbewijs voor een aanstelling of een benoeming in het ambt van praktijklector een diploma van een opleiding van het hoger onderwijs van één cyclus vast; naar luid van artikel 10 van het decreet is als bijlage I bij dit decreet de gecoördineerde lijst opgenomen van de basisopleidingen van één cyclus; in die lijst is de opleiding tot "psycho-technicus" waarop verzoekster haar aanspraken steunt, niet opgenomen; artikel 133 van het decreet bepaalt dat de Vlaamse regering de bekwaamheidsbewijzen bepaalt die gelijkgesteld worden met de "in deze afdeling" vermelde

bekwaamheidsbewijzen; "deze afdeling" is de afdeling waarvan ook voormeld artikel 128 deel uitmaakt; het gelijkstellingsbesluit nu is ter uitvoering van dat artikel 133 vastgesteld; op de lijst van de gelijkgestelde bekwaamheidsbewijzen is geen enkel diploma behaald na een opleiding met beperkt leerplan opgenomen;

3. Overwegende dat verzoekster in het algemeen het feit onrechtmatig acht dat in het gelijkstellingsbesluit geen enkel diploma behaald na het volgen van een opleiding met beperkt leerplan, met andere woorden na het volgen van onderwijs voor sociale promotie, is opgenomen; dat zij het in het bijzonder onrechtmatig acht dat haar diploma daar niet is opgenomen;

4. Overwegende dat met haar eerste annulatiemiddel verzoekster aanvoert dat artikel 128 van het Hobu-decreet de uitsluiting van diploma's sociale promotie niet inhoudt en hoe dan ook niet duldt : zelf sluit het ze niet uit want het bepaalt als minimaal bekwaamheidsbewijs voor het ambt van praktijklector een diploma van een opleiding van hoger onderwijs van één cyclus en met name verzoeksters diploma valt daaronder; in elk geval duldt het de uitsluiting van diploma's sociale promotie niet, want het maakt geen verder onderscheid, met name niet tussen onderwijs met volledig en onderwijs met beperkt leerplan; het onderscheid dat het decreet aldus niet maakt, mag een besluit ter uitvoering van het decreet, met name het gelijkstellingsbesluit, niet maken;

4.1. Overwegende dat verzoekster niet ernstig staande lijkt te kunnen houden dat artikel 128 van het Hobu-decreet zelf de algemene erkenning inhoudt van diploma's sociale promotie, of dan toch in het bijzonder van het hare; dat onder 2. is gezien dat artikel 128 in samenhang gelezen moet worden met artikel 10 en de bijlage I van hetzelfde decreet; dat de nominatieve

lijst van "studiegebieden, opleidingen en opties" die vermelde bijlage bevat, noch in het algemeen verwijst naar opleidingen voor sociale promotie, noch in het bijzonder de door verzoekster gevolgde opleiding tot psychotechnicus met name noemt;

4.2. Overwegende dat het gelijkstellingsbesluit niet ter uitvoering van artikel 128, maar van artikel 133 van het Hobu-decreet is genomen; dat dus op het eerste gezicht niet blijkt hoe genoemd besluit kan ingaan tegen artikel 128;

4.3. Overwegende dat het eerste annulatiemiddel in zijn geheel niet ernstig is;

5. Overwegende dat vanwege zijn ruimere strekking eerst aandacht wordt besteed aan het derde annulatiemiddel in plaats van aan het tweede; dat dit derde annulatiemiddel immers geldt voor het HOKTSP in zijn geheel, aangezien het de discriminatie aanklaagt die deze onderwijsvorm volgens verzoekster ondergaat; dat in het onderzoek van het derde annulatiemiddel ook het derde en het vijfde onderdeel van het tweede annulatiemiddel worden opgenomen; dat, immers, ook in die beide onderdelen verzoekster stelt dat zonder deugdelijke reden het HOKTSP terzijde wordt geschoven voor de toegang tot onderwijsfuncties in het niet-universitair hoger onderwijs, met andere woorden gediscrimineerd wordt;

5.1. Overwegende dat de argumenten die verzoekster aanbrengt ter ondersteuning van haar verwijt van discriminatie als volgt kunnen worden samengebracht :

Ten eerste, er is geen redelijk criterium dat het onderscheid dat wordt gemaakt tussen "diploma's van volledig leerplan en deze voor sociale promotie" kan rechtvaardigen;

Ten tweede, het onderwijs voor sociale promotie is speciaal bedoeld voor personen die professioneel of sociaal vooruit willen komen zonder "het normale dagonderwijs" te moeten volgen; deze personen mogen erop vertrouwen dat zij kansen op een carrière-verloop zullen krijgen die gelijkwaardig zijn met die welke personen krijgen die "hetzelfde diploma" behalen in het onderwijs met volledig leerplan;

Ten derde, wordt in het gelijkstellingsbesluit wel gelijkgesteld een diploma als dat van kleuteronderwijzeres; dat diploma is allerm minst afgestemd op de doelgroep van het hoger onderwijs, het diploma als dat van verzoekster is dat veel meer;

5.2. Overwegende dat de drie argumenten van verzoekster alle afstuiten op de vaststelling dat verzoekster wel betoogt dat de door haar in bescherming genomen "diploma's beperkt leerplan" "gelijkwaardig" zijn met de "diploma's volledig leerplan", maar niet dat ze "gelijk" zijn; dat verzoekster dat ook kwalijk zou kunnen stellen wanneer men de regelgeving bekijkt die zich desbetreffend ontwikkeld heeft, zoals die bijvoorbeeld neergelegd is geweest in het koninklijk besluit van 14 november 1962 houdende algemene regeling van de studiën in het hoger technisch onderwijs; dat waren de diploma's "gelijk", de Vlaamse regering niet de ene wel en de andere niet gelijk zou kunnen stellen; dat uitmaken of diploma's "gelijkwaardig" zijn, integendeel het voorwerp is van discretionaire bevoegdheid; dat in de huidige stand van het geding de Raad niet kan vaststellen dat met haar gelijkstellingsbesluit de Vlaamse regering niet rechtsgeldig, met name in redelijkheid, van oordeel kon zijn dat "diploma's beperkt leerplan" niet van dezelfde waarde zijn als "diploma's volledig leerplan" voor de toegang tot de onderwijsambten in de hogescholen; dat dit ook geldt wat bepaaldelijk het diploma van verzoekster betreft; dat om die reden het middel de vereiste ernst mist;

6. Overwegende dat in het eerste, tweede en vierde onderdeel van haar tweede annulatiemiddel verzoekster de schending aanvoert van het vertrouwensbeginsel en het redelijkheidsbeginsel; dat zij ervan uitgaat dat op grond van een door haar verkregen afwijking op de desbetreffende vereisten, onder andere op die met betrekking tot het bekwaamheidsbewijs, zij van 14 september 1992 tot heden een onderwijsbetrekking in het hoger onderwijs van het korte type heeft uitgeoefend; dat zij betoogt dat op grond van dat gegeven zij mocht verwachten na verloop van tijd vast benoemd te worden in dat onderwijs; dat zij het niet redelijk vindt dat zij ingevolge de bestreden beslissing plots, van de ene dag op de andere, midden in het academiejaar, niet meer als geschikt wordt beschouwd;

6.1. Overwegende dat het Hobu-decreet voor onder meer de bekwaamheidsvereisten voor het personeel van de hogescholen een nieuwe regeling invoert; dat onvermijdelijk degenen die volgens de vroegere regeling wel aan die vereisten voldeden en volgens de nieuwe regeling niet, daar het slachtoffer van worden; dat het dan echter weer zo is dat het nadelig effect van nieuwe voorschriften op bestaande toestanden geheel of gedeeltelijk opgevangen kan worden door overgangsbepalingen; dat het Hobu-decreet overgangsbepalingen met die strekking bevat; dat verzoekster er niet lijkt onder te vallen; dat zij er zich in elk geval niet op beroept; dat zij evenmin rechtmatigheidskritiek op die overgangsbepalingen als zodanig uitoefent; dat in de huidige stand van het geding het middel niet voor ernstig genoeg kan worden gehouden opdat het mede als basis voor een schorsing zou kunnen dienen;

7. Overwegende dat bij gebrek aan ernstige annulatiemiddelen de vordering moet worden afgewezen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig maart 1900 zevenennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.